Ezoterična pisma.

Pismo III. - Ljubljana, v juliju 1922.

Dr. E. S.:

Ognjena bitja in fizično telo.

Okultizem bi lahko imenovali nauk ravnovesja metafizičnih sfer. Njegov predmet je metafizika in sicer ne kot transcendentalna špekulacija v smislu nemških idealistov, marveč kot praktična veda. Čeprav se okultizem ne bavi s fiziko, vendar obstoja meja krajina, kjer prehaja fizika v okultizem in okultizem v fiziko. Ta meja krajina je žarečа smer moderne prirodoslovne misli s svojimi smodnimi, katodnimi,

rontgenovimi žarki, radijskimi emanacijami i.t.d. - Kar imenuje fizikalična Resnija elektrone, t.j. najmanjše žarečе drobce, iz katerih sestoji elektrika, to imenuje okultizem „ognjena bitja". Okultizem pravi, da so ta ognjena bitja nevidno mali življenski centri, ki imajo voljo in zavest, in ki napolnujejo in sestavljajo vso fizično sfero. V celoti so ta ognjena bitja samo odsev enega samega življenja, ki je v najvišji sferi nedeljeno in nedeljivo, ki se pa v nižjih sferah razdeli in razkroji v neštete milijarde posameznih životinj. Seveda je tudi človeško telo izven redno kompliciran sestav kombinacij teh ognjenih bitij.

Fizično sfero bi lahko primerjali ogromni reki, sestoječi iz ognjenih bitij, ki se vali in dere iz večnosti v

večnost. - Kakor se napravijo v veletoku, kjerkoli zadene na pečine in globeli v strugi, vrtinci, tako nastanejo tudi v reki ognjenih bitij vrtinci, če zadene na viš. je organizirano in individualno voljo. Ti vrtinci so telesa, so organizmi. Tudi naše telo je tak vrtinec. Nastal je vsled naše intenzivne volje živeti kot posamezno organizirano bitje. Mi smo in živimo v finični sferi le vsled odpora proti splošnemu življenskemu toku, katerega na gotovih točkah zadržujemo, ga silimo, da zaostaja in tvori vrtince: naše telo. Naša eksistenca je večni boj proti valovom, ki butajo ob našo voljo. - Električni tok gre neovirano, a tudi ne opaženo v široki žici, ko pa pride v žarnico t.j. v zelo tenko žico, ki ga v to, ker ovira, se žarnica razseti: tok pol

tane viden kot električna luč. V tej primeri je luč naše telo, žarnica je volja, tok pa so ognjena bitja.

Mi čistimo le toliko časa, dokler nimamo sposobni življenje, ki nas obdaja, modificirati, prikrojiti za svoje potrebe; ko pa ta sposobnost jenja, ko naša volja, živeti, omaga, zgine tudi vtisec: zasta jajoče življenje se zdrzi zopet z veletokom. Razumeli bodemo tedaj okultni izrek, da je smrt le stopnjevano življenje. Razpadajoče telo ni mrtvo, ampak je bolj živo, kakor prej, ker se ognjena bitja nedovzno gibljejo in vibrirajo v roglej ju v celoto. To je edini razor o življenju, lahko ga pa še motrimo z drugega stališča.

Okultizem vidi ta ognjena bitja v pozitivna in negativna, v vidajoča

in razdirajoča.

Naše telo in življenje telesa je izraz boja teh dveh vedno si nasprotujočih in drug drugega uničujočih (: razmerjočih :) se ognjenih bitij; v prvi starosti in v bolezni so razdirajoča v premoči, v zdravi dobi pa sta si dve strani v ravnotežju.

Ni dvoma, da je med temi ognjenimi bitji in med mikroorganizmi, ki žive v naših prebavalnih organih: v ustih, želodcu, črevih, zavzalna zveza. Dokazano je, da je naše fiziološko življenje je ozko zdrženo z bakterijami, brez katerih ne bi mogli živeti, ker omogočujejo razkroj in prebavo zaužite hrane. Vemo pa tudi, da so nekatere bakterije, i cele vrste, ki so človeškemu organizmu škodljive in skrajno ne-

varne, in da vlada med koristnimi in škodljivimi bakterijami neprestani boj tako, da se tam, kjer so prve močne, druge ne morejo razviti.

Veda o bakterijah, bakterijologija, in veda o njih vplivu na človeško kri in o reakciji človeške krvi na ta vpliv sta dva temeljna kamna, na katerih temelji novodobna medicina. Kakor se fizikalična kemija v svoji elektronski teoriji, tako se medicinska v ecologiji nevede in nehote približuje okultizmu.

Ognjena bitja sestavljajo stanice (:celice:) našega telesa, iz teh stanic pa so sestavljeni vsi organi in organski sistemi.

Anatomija nam kaže, da sestoji naše telo iz več organskih sistemov. Poleg okostnjaka in prebavalnih organov

imamo še druge sisteme, ki se med
sebojno prepletajo in prepletajoč. Imamo mišične
niti, ki ne obdajajo samo kosti, ampak
prepletajo tudi kožo, krvne žilice, drob.
vino te tvorijo mišični sistem, lahko bi
rekli mišično telo. V njem se nahaja
in ga prepleta žilni sistem, po kate-
rem kroži kri, katerega bi lahko ime-
novali žilno telo in ki je veliko finej-
ši, kakor mišično telo. Neprimerno fi-
nejši, kakor oba, pa je živčni sistem,
recimo živčno telo, ki tvori nepopisno
gosto mrežo iz najfinejše tkanine, ki je
položena v mišično in žilno telo tako, da ni ne
mišice ne žilice brez živčne niti. - Če bi
se nam posrečilo preparirati vse živce,
bi dobili natančno kopijo našega telesa.
Slično kopijo bi dobili, če bi mogli

prepărirati vse žilice, nekoliko manj popolno, če bi izrezali vse male in veli. ke mišice: dobili bi tedaj kar tri telesa, v strukturi popolnoma različna, v obliki zelo slična, ki se med seboj prodirajo, prepletajo, dopolnjujejo in tvorijo čudovito enotnost fizičnega telesa. - Analogija je eden temeljnih naravnih zakonov; narava se ponavlja v svojih metodah stvarjenja, in kakor v fizičnem organizmu prodirajo medsebojno kar tri telesa, tako se analogno prodirajo tudi metafizična telesa in napolnjujejo fizično telo.

Indijski modrijani smatrajo fizično telo kot največjo iluzijo: ne, kakor da bi ga ne bilo, ampak, ker je popolnoma drugačno, kakor je poznamo. Naše telo je ognjeno in žareče, ker je sestavljeno

in ognjeni krtij. Vsakor ni tisto tež-
ko breme, tista neokretna masa, ktri
kaps mesa in krvi, ki nas ovira pri
razmahu in tvori oklep; ne, zgoščeno,
kristalizirano življenje samo je, vzi-
šano in božanstveno; kakor je božanstve-
no življenje, ki valovi v vsej naravi.
Naše telo ni kletka, ki nas zaklepa,
ni ječa, v kateri medlimo, in katere
nas more rešiti smrt. Ne, naše fizično
telo je najfinejše orodje, katero smo si
ustvarili tekom milijonov let, in kate-
ro popolnjujemo v vsakem inkarnacijskem
življenju z namenom, da tudi v fizični
sferi dosežemo svoj končni cilj: spoz-
nati se kot stvarnika nebes in zemlje.
Kar nas veže, kar nas tlači kakor mora
k tlam, naša jetnika vid in spoznanje
ni fizično telo, (ampak astralno telo) o katerem bodemo raz-

motrivali v enem prihodnjih pisem.

A. Ž:

Najplemenitejši značaj.

Neki mojster Gjubekni je vprašal svoje mlajše: „Kateri človek je najplemenitejšega značaja?"

Mlajši so ugibali, a mojster je vedno zmajeval z glavo. Naposled je rekel: „Najplemenitejšega značaja je tisti, ki odpušča storjeno krivico, vendar ne v mečenju, da ga ne more doseči klevetanje nizkih duš, marveč edino le in pravega in resničnega človekoljubja. Takih ljudi, dragi, pa poredno zelo malo v mnogobrojni človeški družbi."

Popotnik.

(A. M. Oppel - Praktische Mystik.)

Popotnik je romal.

Stal je na razpotju. Dolgo, dolgo se je pomišljal in — obromel.

Obromel je, kajti dolgo, dolgo se je pomišljal, namesto da bi delal, da bi romal.

Romaj! —

Popotnik je romal.

Primerjal je in vedno z nova primerjal in — obromel.

Ni romal naravnost, ni štel korakov, ampak je meril razdalje od ene točke do druge

Romaj! —

Romati... Od kod...? Kam...?

Od rojstva do smrti?

Ne, od večnosti do večnosti!

A. Z.:

Brez naslova.

Vsaki, še tako podli človek, poseduje neko dobro lastnost. V vsakem, še tako odurnem obrazu opazimo nekakšen izraz prikupljivosti. Vsaka, še tako nizko stoječa ukuša, poseduje iskrico tiste velike luči, ki plapola v vsakjnosti. Brez teh iskric ni velike luči in človek ne more biti brez človeka.

Urdaja Kripravljalni odbor JTD v Ljubljani.
Tajništvo: Rimska c. 18/I.